

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — I, S κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Υπόθεση C-19/21) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 – Κριτήρια και μηχανισμοί για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας – Άρθρο 8, παράγραφος 2, και άρθρο 27, παράγραφος 1 – Ασυνόδευτος ανήλικος ο οποίος έχει συγγενή που ευρίσκεται νομίμως σε άλλο κράτος μέλος – Απόρριψη από το εν λόγω κράτος μέλος της αίτησης αναδοχής του ανηλίκου – Δικαίωμα του ανηλίκου ή του συγγενούς να ασκήσει πραγματική προσφυγή κατά της απορριπτικής απόφασης – Άρθρα 7, 24 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Μείζον συμφέρον του παιδιού]

(2022/C 408/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

I, S

κατά

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Διατακτικό

Το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, σε συνδυασμό με τα άρθρα 7, 24 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχει την έννοια ότι:

υποχρεώνει το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε αίτημα αναδοχής, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού, να παράσχει δικαίωμα άσκησης ένδικης προσφυγής κατά της απορριπτικής απόφασής του στον ασυνόδευτο ανήλικο, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ι', του κανονισμού, ο οποίος ζητεί διεθνή προστασία, αλλά όχι στον συγγενή του ανηλίκου αυτού, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο η', του ίδιου κανονισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 128 της 12.4.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αιτήσεις του Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieścia w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — E.K., S.K. κατά D.B.P. (C-80/21) και B.S., W.S. κατά M. (C-81/21) και B.S., Ł.S. κατά M. (C-82/21)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-80/21 έως C-82/21) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Άρθρο 6, παράγραφος 1, και άρθρο 7, παράγραφος 1 – Συμβάσεις ενυπόθηκου δανείου – Αποτελέσματα της διαπίστωσης του καταχρηστικού χαρακτήρα ρήτρας – Παραγραφή – Αρχή της αποτελεσματικότητας)

(2022/C 408/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieścia w Warszawie

Διάδικοι στις υποθέσεις των κυρίων δικών

E.K., S.K. (C-80/21), B.S., W.S. (C-81/21), B.S., Ł.S. (C-82/21)

κατά

D.B.P. (C-80/21), M. (C-81/21), M. (C-82/21),

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές,

έχουν την έννοια ότι:

αντιτίθενται σε εθνική νομολογία κατά την οποία το εθνικό δικαστήριο μπορεί να διαπιστώσει τον καταχρηστικό χαρακτήρα ρήτρας σύμβασης συναφθείσας μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία όχι στο σύνολό της αλλά μόνο ως προς τα στοιχεία τα οποία της προσδίδουν καταχρηστικό χαρακτήρα, με αποτέλεσμα μετά την απάλειψη των εν λόγω στοιχείων η συγκεκριμένη ρήτρα να εξακολουθεί να ισχύει εν μέρει, στην περίπτωση που η απάλειψη ισοδυναμεί με αναθεώρηση της εν λόγω ρήτρας, επηρεάζοντας την ουσία της, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει.

- 2) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13

έχουν την έννοια ότι:

αντιτίθενται σε εθνική νομολογία κατά την οποία το εθνικό δικαστήριο, αφού διαπιστώσει την ακυρότητα καταχρηστικής ρήτρας σύμβασης συναφθείσας μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία η οποία δεν συμπαρασύρει σε ακυρότητα τη σύμβαση στο σύνολό της, μπορεί να αντικαταστήσει την καταχρηστική συμβατική ρήτρα με εθνική διάταξη ενδοτικού δικαίου.

- 3) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13

έχουν την έννοια ότι:

αντιτίθενται σε εθνική νομολογία κατά την οποία το εθνικό δικαστήριο, αφού διαπιστώσει την ακυρότητα καταχρηστικής ρήτρας σύμβασης συναφθείσας μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία η οποία συμπαρασύρει σε ακυρότητα τη σύμβαση στο σύνολό της, μπορεί να αντικαταστήσει την ακυρωθείσα συμβατική ρήτρα είτε με ερμηνεία της βούλησης των μερών, προκειμένου να αποτραπεί η ακύρωση της σύμβασης, είτε με εθνική διάταξη ενδοτικού δικαίου, παρά το γεγονός ότι ο καταναλωτής έχει ενημερωθεί για τις συνέπειες της ακυρότητας της σύμβασης και τις έχει αποδεχθεί.

- 4) Η οδηγία 93/13, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας,

έχει την έννοια ότι:

αντιτίθεται σε εθνική νομολογία κατά την οποία η δεκαετής παραγραφή της αξίωσης του καταναλωτή για επιστροφή των ποσών που κατέβαλε αχρεωστήτως σε επαγγελματία σε εκτέλεση καταχρηστικής ρήτρας σύμβασης δανείου αρχίζει από την ημερομηνία της εκπλήρωσης κάθε επιμέρους παροχής εκ μέρους του καταναλωτή, ακόμη και στην περίπτωση που αυτός δεν ήταν σε θέση κατά τον χρόνο της εκπλήρωσης να εκτιμήσει ο ίδιος τον καταχρηστικό χαρακτήρα της συμβατικής ρήτρας ή δεν είχε γνώση του καταχρηστικού αυτού χαρακτήρα και χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ότι η σύμβαση δανείου προβλέπει χρόνο αποπληρωμής, εν προκειμένω τριάντα έτη, ο οποίος υπερβαίνει κατά πολύ τον χρόνο της νόμιμης δεκαετούς παραγραφής.

(¹) EE C 242 της. 21.6.2021.